

къ сѣвѣ сътворѣ . . . ꙗко да испишоу законниѣ сѣби великои
цркви ѡхрїд'скои, прѣвои 'Іоустїанїи, ѡ нїем'же ѿ повыше прѣ-
въспомѣноуто въ . на сръб'скыи ѣзыкъ прѣведєнь бывши .
занїє не ѿмѣти гл҃боу тые кнїгы оу сѣвѣ съворн'ки цркви
'ѡхрїд'скои, по ѣз'коу сръб'скомѣ испїсанѣ, рѣзвѣ по грѣчьскомѣ
. . . Тѣм'же ѿ ѡзъ таковогоу повелѣнїю поноудившомоу мѣ
въ сїе бл҃гоє и вѣоудгѣдноє дѣло . . . (Отчетъ Моск. Публ.
и Рум. музеевъ за 1876—1878 г., стр. 20—21).

4. — Кратово било богато рударско мѣсто за олово
и сребро. Тамъ, презъ време на сръбското владичество въ
XIV в., имало рударско тържище, гдето освенъ западни
саксонски рудари били настанени и сръбски специални
власти. Тамъ имало и малка дубровнишка търговска колония.
При идването на турцитѣ, часть отъ иноземнитѣ рудари
останали на старата си работа. Къмъ това търговско сръбско
влияние въ Кратово се прибавило презъ XVI в. и духовно,
юрисдикцията на Печската патриаршия. Епископитѣ на
Кюстендилската епархия, която обгръщала освенъ Кюстен-
дилско, още Шипско и Кратовско, за да не се излагатъ на
религиозни неприятности въ току-речи изцѣло турския тогава
градъ Кюстендилъ, често прекарвали въ Кратово, подъ
закрилата на влиятелни маденджии-рудари християни. Ето
защо по онова време въ Кратово се чуватъ имената на
единъ книжовникъ и на единъ владика, които се издаватъ
за сърби, покрай други, които се казватъ българи. Повечето
отъ епископитѣ на северомакедонскитѣ епархии, като подчи-
нени на Печската патриаршия, били родомъ сърби. Вражда
между българи и сърби, свили едни и други вратъ подъ
турския яремъ, не е имало, толкова повече, че и печскитѣ
патриарси признавали официално, че сж духовни наставници
и надъ български земи. Срв. по-горе стр. 107.

За сърбинъ се обявява попъ Иванъ, който живѣе въ
Кратово въ XVI в. и преписва книги по поржчка. Още младъ,
той преписва въ 1526 г., въ мѣсто богохранимо Кратово,
единъ молитвеникъ за баща си (Стојановиѣ, Записи,
№ 455). Въ 1558 г. и 1569 г. преписва две евангелия,
сега въ Зографския манастиръ. Въ 1562 г. преписва пакъ
евангелие въ Кратово, по поржката на Матей, ламбдаръ на
софийската црква Св. Софїя. Това евангелие се съхранява